

Slezsko-ostravské. noviny

měsíčník pro obyvatele obvodu Slezská Ostrava | ročník XVIII | březen 2010 | zdarma

Ministr Dusík navštívil Ostravu

strana 2

Babička vyrostla na kozím mléku

strana 3

Porodila v kostele

strana 6

O Landeku trochu jinak

strana 7

zamyšlení

Ve dne světlo, v noci tma

Tak už to bývá a je to dobře. Aspoň v našich krajích. Kolikrát ale přemýšlím o této větě v souvislosti s lidmi. Nevím, jestli to víte a jestli máte tutéž zkušenost, ale my lidé jsme „divní“. Strašně moc bychom toho chtěli. Hlavně od těch druhých. K tomu, abychom byli skutečně spokojeni, potřebujeme k životu hodně věcí. Chceme, aby svět kolem nás byl v pořádku a vše bylo tak, jak být má. Avšak většinou se spoléháme na to, že to za nás vyřídí a zařídí někdo jiný. Jsou věci, ve kterých se na to spoléháme oprávněně – ale častokrát pak i přes hmatatelné a viditelné pozitivní výsledky jen kritizujeme, že my bychom to udělali líp. A proč to tedy lépe uděláno není. Však já tam být, to by bylo, to byste všichni koukali! Svět by byla dokonalost sama.

Jenže zapomínáme, že lidé nejsou dokonalí a že ani my dokonalí nejsme. Ale od těch druhých dokonalost, kdo ví vlastně proč, vyžadujeme. A i kdyby ti druhí pro nás kousek modrého z nebe snesli, nevidíme to a nevnímáme. Protože my chceme více. Nejen kousek modrého z nebe, ale když už tam pro nás pro ten kousek modrého z nebe lezete, přineste nám nebe celé... vždyť co vám to udělá? Když už, tak už, no ni?

Přemýšlím někdy o tom, jací skutečně jsme? A že když nám dá někdo kousek prstu, rveme celou ruku s tím, že na to máme nárok? A že každý dobrý skutek musí být vždy náležitě potrestán, protože ... proč? Protože divný je ten svět a lidé v něm.

Ne, nejsem dnes nevrlá. Jen si tak trochu stýskám. A myslím si, že tento pocit někdy máme každý.

Hodně toho vyžadujeme od druhých, a nenapadá nás, že přísloví „lehké je cizíma rukama hady chytat“, je opravdu pravdivé. A že opravdu nejsnadnější práce je kritizovat. A že máme také vlastní ručičky a nožičky, pomocí kterých můžeme konat něco dobrého i my pro druhé, nejen oni pro nás, nás prostě nenapadá.

A tak jsem došla k závěru, že nějaké studium psychologie, pedagogiky nebo filosofie nás nenaučí poznávat lidi kolem sebe. Až teprve ve skutečné práci pro lidi poznáme, jací skutečně jsme.

Odpovídá to tak nějak dalšímu úsměvnému přísloví z našeho kraje: „Miluj bližní bližního, vem kámen a lizni ho!“ No není to fajn a není nám na světě líp?

A může za to slunce a měsíc a to, že ve dne je pořádek světla a v noci tma – a děje se tak pořád a bez našeho přičinění. Toto základní je v pořádku už léta, co léta, tisíciletí, a bez nás a pro nás – tak proč to tak nejde se vším? Kdyby tak bylo v našich životech zařízeno všechno, ani to modré z nebe bychom od druhých nepotřebovali.

A nikdo by pro nás pro něj nemusel nikam lézt. **Miriám Prokešová**

Letošní zima vyjde na 11 milionů

Nejen zasněžené hřbitovy daly zaměstnancům pořádně zabrat

SLEZSKÁ OSTRAVA/ Přestože byla letošní zima opravdu nekonečná a neustálé přívaly sněhu zasypaly budovy, komunikace i hřbitovy, zaměstnanci úřadu byli téměř bez ustání v pohotovosti. Už nyní je jasné, že výdaje za zimní údržbu se vyšplhají k 11 milionům korun.

„Celá loňská zima nás stála kolem pěti milionů korun. Jen letošní leden nás už přišel na více než šest milionů. Předpokládáme, že dalších pět až šest milionů korun vydáme za únor a březen, takže celková suma se vyšplhá k jedenácti milionům,“ řekl starosta obvodu Antonín Maštalíř a dodal, že peníze navíc bude muset vzít odbor technické správy, komunikací, zeleně a hřbitovů z jiných rozpočtových kolonek. „Chybějící peníze zřejmě vezmeme z financí určených na kosení, čištění města a podobně. Máme také příslib z magistrátu, že nám pomůže chybějící peníze dofinancovat,“ dodal starosta.

Letošní zima vydatná na sněh zasypala také hřbitovy. Zaměstnanci hřbitovní správy ve spolupráci s pracovníky veřejné služby tak měli plné ruce práce. „V tomto počasí, kdy neustále sněží, musí být přednostně odstraňován sněh pro hladký průběh pohřbů, samozřejmě musí být zajištěna alespoň základní průchodnost hřbitovů,“ řekla vedoucí hřbitovní správy Nataša Lukášová s tím, že sněh byl průběžně odstraňován také ze střech budov hřbitovní správy a malé obřadní síně,

protože hrozilo velké zatížení a případné poškození budov. Pracovníci veřejné služby pomáhali také při odstraňování sněhu ze zhruba sedmi set tuj, které byly vysazeny v loňském roce. Těžký mokrý sněh museli zaměstnanci shazovat také ze stávajících výsadeb všech jehličnanů, protože by se mohly pod tíhou sněhu polámat.

Během zimních měsíců proběhlo rovněž kácení patnácti poškozených a nemocných stromů v souladu s rozhodnutími vydanými Magistrátem města Ostravy, odborem ochrany životního prostředí. „Vykácené stromy budou nahrazeny novými výsadbami během dvou let,“ upřesnila vedoucí hřbitovní správy. Dodala, že požadavky na náhradní výsadby byly připraveny odborem TZSKZaH v předstihu. Odbor ochrany životního prostředí ostravského magistrátu žádosti vyhověl.

„Práce v těchto podmínkách byla vzhledem k velmi nízkým teplotám velmi náročná. I přes všechna vyjmenovaná opatření budou škody způsobené polomy velké. V jarních měsících se budou tyto škody odstraňovat postupně na všech našich hřbitovech,“ shrnula Nataša Lukášová. Jedná se o hřbitovy Ústřední hřbitov Slezská Ostrava, Kunčičky, Koblov, Muglinov a Nové a Staré Heřmanice. **Marie Stypková**

►PREVENTIVNĚ. Vrtochy letošní zimy daly pořádně zabrat také hasičům. Ti průběžně shazovali ze střech hromady sněhu a nebezpečné rampouchy, aby se lidem procházejícím po chodnících nic nestalo. Snímek zachycuje shoz sněhu z budovy radnice. **FOTO/ MARIE STYPKOVÁ**

Prvním občánkem byl Tomáš

UŽ JSOU TŘI. Lucinka a Timea mají zatím bratříčka Tomáška spíše jako panenku. **FOTO/ RADKA KANTOROVÁ**

HEŘMANICE/ Malý Tomášek se narodil jako první letošní miminko nejen ve Slezské Ostravě, ale v celé Ostravě.

Světlo světa spatřil chlapeček 1. ledna 4 hodiny, třicet minut po půlnoci v ostravské fakultní nemocnici. Při narození vážil 3460 gramů a měřil 51 centimetrů. Doma – v Heřmanicích – už na něho čekaly dvě sestřičky – pětiletá Lucie a tříletá Timea. Lucinka navštěvuje Mateřskou školu na Požární ulici, mladší Timea ji bude následovat letos v září. Maminka Radka tak bude mít více času na malého Tomáška. Do Ostravy - Heřmanic se jeho maminka Radka přistě-

hovala před šestnácti lety z Ostravy - Zábřehu. Tatínek Stanislav se sem přišel před devíti lety z Milíkova u Jablunkova. Zatím bydlí společně mladá rodina s prarodiči v rodinném domě v těsném sousedství ostravské zoo.

„Na Slezské se nám líbí, je tady klid, hodně zeleně, takže tady chceme zůstat. Do budoucna zde plánujeme výstavbu vlastního rodinného domu,“ říká babička Alena Peštuková, která už se nemůže dočkat jara. „Ta zima je letos opravdu nekonečná. Už se moc těším, až bude hezky a teplo a já se budu projíždět Heřmanicemi s Tomáškem v kočárku,“ uzavírá babička Alenka. **Marie Stypková**

Jirotka se narodil na Slezské

SLEZSKÁ OSTRAVA/ Výzva pamětníkům k blížícímu se stému výročí narození autora knihy Saturnin, která byla loni vyhlášena českou „Knihou mého srdce“.

Její autor Zdeněk Jirotka se narodil 7. ledna 1911 na ulici Jaklovecká č. 326. To uvádějí internetové stránky kraje, nám se ale podařilo zjistit, že údaj nemusí být správný. V knize narození, kterou vlastní slezsko-ostravská radnice, je totiž uvedena jako adresa narození Záměstí 18, což byla tehdy lokalita hned za mostem (dnes Sýkorův most). V každém případě je potvrzeno, že Jirotka se ve Slezské (tehdy Polské) Ostravě narodil a strávil tady své dětství. Patří tedy k našim nejvýznamnějším rodákům. Do svých 14 let žil v Ostravě, na Slezské a v Mariánských Horách, kde chodil do obecné školy. Reálku na Matiční ulici nedokončil. Po ukončení stavební průmyslovky v Hradci Králové byl u vojska.

Od roku 1940 se stal spolupracovníkem Lidových novin, později pracoval v Dikobrazu a dlouhou dobu v Československém rozhlasu. Jeho první román Saturnin vyšel v roce 1942. Získal si přízeň nejen kritiky, ale hlavně čtenářů. Dočkal se

filmového, baletního, ale i divadelního zpracování, například v Národním divadle Moravskoslezském v Ostravě. O jeho humanistickém poselství až do dnešních dnů svědčí absolutní vítězství v celorepublikové anketě „Kniha mého srdce“, vyhlášené 17. října 2009. Mezi jeho další úspěšná díla patří kniha „Muž se psem“ a z řady povídkových knih jmenujeme třeba „Pravidla se změnila“. Jirotka se dožil pozhnaného věku 92 let, zemřel 12. dubna 2003, ocenění své knihy Saturnin se tedy nedožil. Starosta obvodu Antonín Maštalíř je tímto zjištěním potěšen. Že se Zdeněk Jirotka narodil v Ostravě, jsem věděl, že to ale bylo přímo na Slezské, ne. V nejbližších dnech budeme kontaktovat dceru pana Jirotky, abychom měli povolení ke zveřejnění některých důležitých indicií, které se jeho pobytu v našem obvodu týkají. Samozřejmě ho už nyní vedeme v jakémsi našem archivu slavných osobností, podle kterých pojmenováváme nové ulice,“ prozradil starosta.

Obrácíme se na Vás, pamětníky, abyste přispěli i sebemenší vzpomínkou na jeho dětství v Ostravě, eventuálně na návštěvy našeho města, Beskyd a Hranicka, odkud pochází jeho žena. V příštích číslech hodláme přinést další údaje z jeho života i vaše vzpomínky. **Pavel Duží, Marie Stypková**

Další zasedání zastupitelstva se uskuteční 15. 4. 2010 v 15 hodin v Kulturním domě Muglinov.

Ministr Jan Dusík navštívil Ostravu

Starostové chtějí spravedlivé přerozdělení peněz na ekologizaci

OSTRAVA/ Z vlastní iniciativy využil ministr životního prostředí Jan Dusík pozvání krajského úřadu, magistrátu města Ostravy a městských obvodů Radvanice a Bartovice a Slezská Ostrava, aby se sám přesvědčil o ovzduší na Ostravsku.

Náměstek ostravského primátora Vojtěch Mynář a starosta Slezské Ostravy Antonín Maštaliř považují stejně jako další starostové postižených obcí za velkou křivdu dosavadní přerozdělování peněz, kterými přispívají velké průmyslové podniky na takzvanou ekologizaci.

Ročně se tyto částky vyšplhají na 100 až 130 milionů korun. „Přestože je ministerstvo vrátí zpět na kraje, ty je používají na jiné účely, než na které by měly být určeny. Protože kvůli existenci hutnického kolosu Arcelor Mittal jsou nejvíce postiženy Radvanice, Bartovice, Slezská Ostrava, Vratimov, Šenov, Hrabová a Havířov-Šumbark, měly by jít tyto peníze tam,“ vysvětluje starosta Antonín Maštaliř. „Měla by to být vlastně jakási satisfakce občanům, kteří jsou vystaveni znečištěnému ovzduší,“ doplňuje starosta.

Také předseda komise životního prostředí při Úřadu městského ob-

vodu Slezská Ostrava Jiří Šárek je přesvědčen, že špatnému ovzduší by pomohl větší příliv peněz do ekologických opatření, projektů. „Peníze by se mohly použít na ekologické projekty, ozdravné pobyty pro děti na horách, příspěvky na lepší topivo a podobně. To by určitě pomohlo ke zlepšení ekologické situace nejen ve Slezské Ostravě,“ dodává Šárek s tím, že komise životního prostředí našeho obvodu navštívila ArcelorMittal třikrát - provozy koksovny, aglomeraci-sever a jih, ocelářské provozy, teplárnu a byla informována o plánech a postupech v ekologických opatřeních.

ArcelorMittal, tak jak v předešlých jednáních slíbil, zahájil projekt odprašení aglomerace. Díky tkaninovému filtru bude po realizaci koncem příštího roku vypouštět o 70 % prachu méně oproti současnosti. Instalace tkaninových filtrů zamezí pronikání těchto nechtěných produktů do ovzduší. Je předpoklad, že po této instalaci se podstatně sníží vypouštěný prach z dnešních kolem 1500 tun za rok na minimálních kolem 250 tun. Současný generální ředitel AMO - Augustine Kochuparampil řekl, že investice do ekologie jsou jejich současnou prioritou. Důkazem dalších opatření je i záměr s názvem Rekonstrukce ZPO č. 1 pro plynulé

ŘEŠENÍ? Ostravu navštívil ministr životního prostředí Jan Dusík (stojící), aby se přesvědčil, zda je ovzduší v našem regionu opravdu tak hrozné. Debatoval mimo jiné se starostou Slezské Ostravy Antonínem Maštaliřem (vlevo), starostou Radvanic a Bartovic Břetislavem Blažkemem a náměstkem ostravského primátora Vojtěchem Mynářem (vpravo). **FOTO/ ALEŠ BOHÁČ**

odlévání oceli, kdy modernizací zařízení je předpoklad, že dojde k dalšímu snížení množství vypouštěných emisí do ovzduší oproti současnému stavu. Komise ŽP se na svém zasedání dne 17. února vyjadřovala k tzv.

E. I. A., což je posouzení vlivu na životní prostředí s doporučením radě našeho obvodu, že nemá námitek, pokud skutečně dojde k podstatnému zlepšení současného stavu. „Z výše uvedeného je tedy zřejmé,

že ledy se hnuly. Jak komise ŽP, tak vedení radnice bude dále sledovat vývoj realizace opatření společnosti ArcelorMittal na zlepšení životního prostředí našich občanů,“ slíbil Jiří Šárek. **Marie Stypková**

Jsme tady pro handicapované občany

SLEZSKÁ OSTRAVA/ Také v našem obvodě vyvíjí svou činnost komise pro handicapované občany. Jako každý obvod, i naše Slezská Ostrava má zřízeny komise, ve kterých se jejich členové snaží pomáhat svým občanům.

Jednou z takových komisí je komise pro handicapované občany. Byla založena v listopadu roku 2008 a její členové jsou složení nejen z řad sociálních pracovníků, ale také z řad vysokoškolských asistentů a obecních zastupitelů; svého zástupce má také Moravsko-

slezský kraj. Členové se scházejí podle předem stanovených termínů jednou za dva měsíce.

A jaká je náplň jejich práce? Především je to snaha usnadnit život všem handicapovaným občanům ve všech věkových kategoriích, kteří v našem obvodu žijí. Aby komise mohla nějakým způsobem pomoci, měla by sledovat a vyhodnotit celkovou problematiku života těchto občanů.

Pro účinnější a rychlejší informovanost by komise chtěla navázat těsnější spolupráci se státními i nestátními neziskovými organizacemi tak, jak se to již podařilo navázat s odborem sociálních věcí. V oblasti

školství je práce ztížena tím, že údaje o handicapovaných dětech a mladých lidech nejsou veřejně přístupné a tak se komise o problémech doví jen stěží. Byli bychom rádi, kdyby rodiče nebo učitelé využili těchto informací a navázali kontakt se členy komise právě prostřednictvím pracovníků odboru sociálních věcí. Komise může být také nápomocna v případech žádostí o finanční příspěvky nestátních organizací, ke kterým může poskytnout doporučení pro rozhodnutí rady.

A co se v loňském roce komisi již podařilo? Především se podařilo s pomocí komise zrealizovat úpravu chodníku v oblasti Kamence. Komise dále

zorganizovala schůzku s pracovníci MMO, na které byla podrobně informována o možnostech získání příspěvků na nákup pomůcek pro těžce zdravotně postižené občany. Komise získala rovněž důležité informace o vyhrazených stáních pro tělesně postižené občany. Těchto stání je v obvodu celkem 23, na některých z nich jsou i 3 parkovací místa.

A co závěrem? Komise ráda přivítá podněty občanů, týkající se této problematiky a i nadále bude dle svých možností usilovat o zlepšení podmínek občanů s jakýmkoliv handicapem.

Za komisi:
Miriam Prokešová,
Lenka Hambáková

městská policie

Rozebírali kovovou bránu

Dva muže ve věku 24 a 26 let zadrželi 15. ledna strážníci městské policie. Ti právě rozebírali kovovou vstupní bránu do objektu garáží v Ostravě - Hrušově. Před zadržením stihli rozřezat ještě část oplacení. Kovový materiál chtěli odvézt do sběrná a prodat. Na místo přivolali strážníci Policie ČR.

Další opilý za volantem

Opilého řidiče za volantem přistihli strážníci městské policie dne 27. ledna v Kunčičkách. Čtyřicetiletý muž nejprve nějakou dobu strávil v místní restauraci, poté vyšel ven a spolu se svým kamarádem nastoupil do auta. Ve chvíli, kdy se vrávoravou chůzí blížili k autu, přicházeli k místu strážníci. Podezřelý dvojice si hned všimli a ve chvíli, kdy se řidič rozjel, ho zastavili. Následně provedena orientační dechová zkouška u něj prokázala 2,37 promile alkoholu v dechu. Pro podezření ze spáchání trestného činu strážníci věc na místě předali přivolaným policistům.

V restauraci nezaplátil a ještě napadl strážníka

Do restaurace ve Slezské Ostravě byla 29. ledna vyslána hlídka městské policie. Jeden z hostů totiž odmítal zaplatit útratu. Pětadvacetiletý muž, který byl pod vlivem alkoholu, nebyl schopen prokázat svou totožnost, a proto strážníci rozhodli o jeho předvedení na Policii České republiky. Jakmile však vyšli před restauraci, muž náhle udeřil pěstí jednoho ze strážníků do břicha a vzápětí se chystal k dalšímu úderu. V tom mu však již bylo zabráněno a na policejní oddělení byl převezen vozidlem Policie ČR, neboť strážníci po tomto útoku přivolali policisty přímo na místo. Muži tak nyní hrozí obvinění z trestného činu násilí proti orgánu veřejné moci. **(sy)**

Otevřeli novou odbornou učebnu

ZŠ Chrustova se může pyšnit novou interaktivní tabulí

▲ SPOLEČNĚ. Slavnostního předání nové učebny se zúčastnili i (zleva) místostarosta Slezské Ostravy Radomír Mandok, ředitel ZŠ Chrustova Mgr. Radim Motyčka, ředitel pro životní prostředí Arcelor Mittal ing. Petr Baránek, starosta ing. Antonín Maštaliř a místostarostka MUDr. Hana Heráková.

► MODERNĚ. Žáci mají novou učebnu včetně interaktivní tabule.

SNÍMKY/ ARCHIV ŠKOLY

Slezská Ostrava/ Slovo učebna pochází od pojmu učit se.

V dnešní době se však již pojmy mění a mění se také učebny.

S křídou, tabulí a tvrdými židlemi již dnes nikdo nevystačí. Pod pojmem odborná učebna se v dnešní době skrývá složitý komplex vybavený interaktivní tabulí s projektořem, počítačovou sítí a výškově nastavitelným moderním nábytkem.

Tento sen se nám splnil hned počátkem tohoto roku, kdy jsme spolu se zástupci firmy ArcerolMittal Ostrava a.s. - s ředitelem pro životní prostředí Ing. Petrem Baránkem, vedoucí firemní odpovědnosti Monikou Pěňčíkovou, Ing. Jiřím Holuschou a reprezentací městského obvodu Slezská Ostrava tvořenou starostou Ing. Antonínem Maštaliřem, místostarosty MUDr. Hanou Herákovou, Radomírem Mandokem a vedoucí odboru školství a kultury Mgr. Petrou Nitkovou slavnostně otevřeli (21. ledna 2010) takovou učebnu u nás na Základní škole Chrustova 24.

Geneze byla dlouhá a složitá. Již na podzim získal pan místostarosta Radomír Mandok příslib zástupců firmy ArcerolMittal Ostrava a.s. že naši školu vybaví interaktivní tabulí. Po splnění administrativních poža-

deků jsme začali přemýšlet, kam tabuli umístíme a místo se našlo. Již delší dobu jsem se zabýval nutností obnovení staré odborné učebny fyziky. První úvaha umístění tabule zde narazila na celkovou zastaralost ostatního vybavení.

Sesedli jsme se a začali vymýšlet a kombinovat. Jeden nápad střídal druhý a nakonec jsme vytvořili ideu zcela nové, komplexní učebny splňující nejmodernější parametry jak po stránce technické, tak po stránce ergonomické. Soustředili jsme všechny dostupné prostředky, přidali je ke sponzorskému daru a vzniklo dílo za téměř půl milionu korun.

A začalo se kopat, přemísťovat rozvody vody a elektřiny, vyměnili se podlahová krytina, rozestavil nový nábytek a natáhla počítačová síť. Odborná firma přivezla interaktivní tabuli a zapojila ji. Utřeli jsme si pot z čela a nemohli se vynadávat na dílo, které nám vzniklo pod rukama a bude sloužit ke kvalitnějšímu vzdělávání našich žáků.

Závěrem bych chtěl poděkovat jak firmě ArcerolMittal Ostrava a.s. a městskému obvodu Slezská Ostrava, tak mým spolupracovníkům ze ZŠ Chrustova 24, kteří se na vybudování nové učebny podíleli.

Mgr. Radim Motyčka,
ředitel ZŠ Chrustova

V březnu oslaví dvaadvadesátku

Doma jedli koninu, paní Anna ale vyrostla na kozím mléku

MUGLINOV/ Kouzelná babička Anna Jurečková oslaví v březnu neuvěřitelných dvaadvadesát let. I přes svůj pozeňvaný věk dobře vidí, dobře slyší, sama si uklízí, sem tam něco uvaří a zdá se, že jí ke spokojenosti nic nechybí.

V Domě s pečovatelskou službou na Heřmanické ulici v Muglinově má svůj útulný bytček, v němž ji pravidelně navštěvují její děti – dcera a syn. U nich také tráví většinu svátků.

„Jsem tady už přes deset let a jsem spokojená. Vlastně jsem ve svém, jen s tím rozdílem, že se o mě starají pečovatelské a nemusím si vařit,“ hodnotí paní Anna, která má ve svém pokoji svůj nábytek, takže si opravdu jako doma připadá. Ze sekretáře, kde má vystaven dnes už vzácný porcelán, se na ni dívají z fotek její děti, svatební fotografie na stěně jasně ukazuje, že paní Anička byla zamlada opravdu kus. Sympatický muž vedle ní je pochopitelně její manžel Vilém, který zemřel ve svých pětapadesáti letech. „Jako havíř měl zaprášené plíce, takže mě opustil velmi mladý,“ vysvětluje paní Anička, která žije od té doby sama.

Paní Jurečková se narodila jako nejmladší ze tří dětí v březnu 1918 v Muglinově a celé dětství a mládí

strávila v šachetním baráčku na haldě Ema. Její starší sourozenci – bratr a sestra – už dávno zemřeli. „Ale ten domeček, ve kterém jsme vyrostli, prý stojí dodnes. V Muglinově jsem chodila také do obecné školy. Zaměstnaná jsem nebyla, jen nějakou dobu jsem pomáhala uklízet v nedaleké restauraci. Většinou jsem ale byla doma a starala se o domácnost a zahrádku,“ vzpomíná čiperná babička, která vyrostla v rodině horníka.

„Tatínek se staral o koně, kteří pracovali v dolech. Krmil je a oni ho měli rádi. Kromě toho také fířal,“ upřesňuje a dodává, že tatínek pomáhal také místnímu řezníkovi.

A jaký má paní Anna recept na dlouhověkost? Přestože se u nich doma jedla konina, paní Anna jí nikdy nepřišla na chuť. „Nejraději jsem měla výrobky z mléka, třeba krupici, a protože jsme měli kozu – jako tenkrát skoro všichni – vyrostla jsem na kozím mléku. Možná proto jsem se dožila tak vysokého věku,“ uvažuje paní Jurečková, ale hned dodává, že nikdy nepila alkohol a nekouřila. A jak tráví paní Jurečková volný čas? „Abych řekla pravdu, tak na televizi se nedívám, protože mě to nebaví. Občas si něco přečtu, jinak sedím a škaredě se dívám,“ uzavírá s humorem stařenka s veselými očima.

Marie Stypková

SPOKOJENÉ STÁŘÍ. Dvaadvadesátiletá Anna Jurečková tráví podzim svého života v muglinovském Domě s pečovatelskou službou. Má své soukromí a je spokojena. FOTO/ MARIE STYPKOVÁ

Pochovali basu

OSTRAVA/ Už druhý ročník masopustního maškarního průvodu, pořádaný Ostravským muzeem, se uskutečnil 16. února 2010 v centru Ostravy. Mimo jiné se ho zúčastnili Lukáš Kus a Žaneta Bartošková z Muglinova, opakovaně v rolích doktora a sestřičky, kteří se snaží oživit „nemocnou paní basu“.

Jak je vidět, pokus se ani tentokrát nezdařil, basu nakonec nesli ve smutečním průvodu okolo Masarykova náměstí. Jak jinak, podle staré tradice basa jako symbol muziky a tanečních zábav „umírá“ a je obřadně pochována. Tím je zakončeno masopustní období, pro něž jsou tanec, hudba, rej masek a pořádání masitých a jiných pochutin ve velké míře typickými projevy. (marp), FOTO/ VIERA GRONDĚLOVÁ

Zametám si i před vlastním prahem, říká starosta Antonín Maštaliř

Letošní zima překvapila mnohé z nás, pamětníky nevyjímaje. Hromady sněhu se dva měsíce urputně držely zemského povrchu a už už se zdálo, že se jen tak své existence v tomto skupenství nevzdají. Přesto se městský obvod Slezská Ostrava dokázal s přívalem sněhu poprat a stížností, které se týkaly neupravených silnic či chodníků, bylo minimum. Na to, jak hodnotí průběh letošní zimy, jsme se zeptali starosty ing. Antonínam Maštaliře.

Letošní zima byla bezesporu velmi náročná na údržbu, a to i proto, že vešel v platnost takzvaný chodníkový zákon. Myslíte si, že jste údržbu zvládli?

Myslím, že se nám po celou dobu obou „sněhových“ měsíců dařilo udržet schůdné a sjízdné komunikace třetí třídy, o které se staráme. A rozhodně to nebylo lehké, protože tuto údržbu zajišťujeme na 130 kilometrech místních komunikací a devadesáti kilometrech chodníků. Naši zaměstnanci pečují také o osmdesát zastávek a o další plochy, jako jsou parkoviště, schody

nebo chodníkové rampy. Pokud se nějaké stížnosti vyskytly, snažili jsme se je operativně řešit. Kdybych to měl shrnout, myslím, že jsme to zvládli a dokonce jsme od občanů obdrželi i několik pochval. Letošní zima nás vyjde na zhruba 11 milionů korun, tedy dvojnásobně víc než loni. Město ale slíbilo náklady na zimní údržbu částečně finančně dokrýt.

Narazili jste tedy v souvislosti se zimní údržbou na nějaký problém?

Myslím, že žádný vážnější problém nenastal, přesto jsme měli namále. Na

údržbu komunikací totiž používáme nejen sůl, ale také posypový materiál. A Arcellor Mittal, od něhož k těmto účelům bereme jemnou strusku, musel vzhledem k velké prašnosti omezit výrobu, takže přestal produkovat i onen posypový materiál. A jako nashvál se stalo, že v té době se teploty pohybovaly nad nulou a sněh roztál, aby pak zase zmrzl. Cesty byly velmi nebezpečné a nám začala docházet posypová struska. Naštěstí se rozptýlové podmínky zlepšily, takže Mittal zvýšil výrobu a my mohli strusku znovu odebírat. Chodníky tak byly ošetřeny před případnými pády.

Jste nejen starosta, ale také soukromá osoba, která by si měla, když to trochu nafouknu, zamést i před vlastním prahem. Odklízíte třeba sněh před svým domem?

Jako spořádaný člověk, kterého v dětství učili, že je nutné, aby měl před

domem uklizeno, vyřáším každé ráno, pokud napadne sněh, s lopatou ven, abych odhrnul nejen chodníček před domem, ale také prostory za plotem. Někdy se mi strašně nechce, ale beru to jako ranní rozcvičku. Trošku to teď zparafrázuji a řeknu, že si opravdu i já zametám před vlastním prahem. Odjakživa se také starám o ptáčky, kterým neustále doplňuji zásoby loje a dalších pamlsků ve dvou ptačích budkách, které mám na stromech na zahradě. Kdysi jsem pravidelně chodil také zasypávat zvěři do lesa. Teď už mi na to nezbyvá čas.

Marie Stypková

krátce

Pozvání na ples

Základní škola Ostrava-Slezská Ostrava, Bohumínská 72/1082, příspěvková organizace ve spolupráci se SRPŠ srdečně zve všechny rodiče, přátele a absolventy školy na společenský večer, který se koná 12. března 2010 od 19.00 hodin v prostorách školy. Připravili jsme pro vás: předtančení, živou hudbu, občerstvení, bohatou tombolu. Rezervace a prodej vstupenek včetně místenek v ceně 150,-Kč na sekretariátě školy od 15. 2. 2010. (boh)

Přijďte na koncert učitelů

Tradiční koncert učitelů se letos uskuteční 18. 3. 2010 od 17 hodin opět v sále Slezskoostravské radnice. Posluchačům se představí vyučující ZUŠ E. Runda v Ostravě-Slezské Ostravě v různých nástrojových obsazeních. Vystoupí taktéž hosté a chybět nebude ani sólový zpěv a pěvecký sbor. Srdečně zve posluchače a těšíme se na jejich návštěvu. (mh)

V ZUŠ E. Runda se vyučuje už i na harfu

V ZUŠ Edvarda Runda ve Slezské Ostravě se od září 2007 vyučuje hra na harfu na nástroji americké firmy Lyon & Healy.

V pondělí 22. března 2010 v 17.30 hod. se v prostorách obřadní síně Slezskoostravské radnice rozezná tento výjimečný nástroj. Zájemci zde budou mít možnost vyměnit si zkušenosti a blíže poznat malé háčkové harfy, které jsou cenově dostupné a vhodné pro začátečníky. Představí se Zuzana Rabaťinová, studentka konzervatoře v Žilině a dále současné i dřívější žákyně ZUŠ Edvarda Runda, nyní studentky Janáčkovy konzervatoře a Gymnázia v Ostravě Kateřina Vyskočilová a Karolína Blažková. Přijedou také žákyně ZUŠ Žerotín v Olomouci. Zainteresovanost všech tří stupňů našeho hudebního školství pro hru na harfu je velmi cenná. Tato kontinuita bude jistě motivovat mladé lidi k zájmu o vývoj v této oblasti. (mh)

Slezskou navštívil sbor z Chorvatska

Mužský pěvecký sbor Paseka z chorvatské Kostanje přivítal v pátek 19. února místostarosta městského obvodu Slezská Ostrava Radomír Mandok. Cílem návštěvy Chorvatů v Ostravě je prohloubení spolupráce se slezskoostravskými mateřskými a základními školami. „Členy sboru jsou tatínkové děti z chorvatské mateřské a základní školy, se kterými dlouhodobě realizujeme výměnné ozdravné pobyty dětí,“ vysvětlila ředitelka MŠ Keramická Jarmila Chlopková a dodala, že sbormistr mužského sboru projevil zájem, aby soubor vystoupil na Dni Slezské na Slezskoostravském hradě za to, jak se v minulém roce obvod postaral o jejich děti. (sy)

Obvod žádá o dotace

Oddělení pro obnovu a rozvoj obvodu při ÚMOB Slezská Ostrava podalo žádost o dotaci na podporu terénní práce ve vyloučených romských lokalitách pro rok 2010 a připravilo žádost o finanční příspěvek z Nadace ČEZ pro projekt „Sportovní hřiště při ZŠ Bohumínská“. (sy)

Na Vizině volili miss dětského domova

SLEZSKÁ OSTRAVA/ Dlouho jsme se připravovali na den vyhlášení termínu soutěže Miss Dětského domova Na Vizině. V celém dětském domově se proto spustil pořádný shon.

Všechny soutěžící dívky se snažily připravit co nejlépe na svoji účast. Zakládaly si především na volné disciplíně – nejsilnější stránce soutěže. Do této disciplíny si připravily taneční vystoupení, blues, zpěv, hip-hop tanec a kouzelnické vystoupení. Příprava předcházela i promenádu v plavkách a ve společenských šatech. Dívky čekaly i odpovědi na otázky poroty. V tomto shonu rychle ubíhal čas a děvčata si pilně připravovala všechny potřebné rekvizity na soutěž. Nebyla to ledajaká soutěž, ale soutěž Miss dětského domova. Tak na to se nezapomíná. Navíc k této soutěži se snažilo vedení a vychovatelé domova pozvat také rodiče dětí, aby se samotní rodiče mohli podívat na dovednosti, znalosti a krásu svých dětí, které jsou připravovány do života v péči našeho dětského domova. Je to součást plánu vedení domova – co nejvíce kontaktovat

a zachovávat rodinu a jejich příbuzné. To se v některých případech podařilo. Vždyť vidět radostné děti a rodiče je snad záruka možnosti návratu dětí do své vlastní rodiny. V této snaze a akcích budeme i nadále pokračovat. Napínavý průběh soutěže ve všech disciplínách sledovala a hodnotila porota ve složení zástupců Městské policie Ostrava, zástupců Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, zástupce firmy Avon a rádia Kiss. Na závěr soutěže vyhlásila porota tyto výsledky: Miss sympatie se stala Marie Schönová, druhou vicemiss Žaneta Bandyová, první vicemiss Lucie Barvová a Miss Dětského domova Na Vizině byla zvolena Miriam Nováková, kterou slavnostně korunoval ředitel dětského domova. Vyhlášení Miss svým potleskem doprovodili ostatní soutěžící a všichni přítomní diváci. Celá akce se uskutečnila pod vedením Dětského domova Na Vizině za podpory Úřadu městského obvodu Slezská Ostrava a dalších sponzorů. Velké díky patří rádiu Kiss, které soutěž moderovalo a připravilo ceny pro vítězky. Všem sponzorům, účastníkům a soutěžícím patří poděkování a pozvání na další ročník.

Mgr. Josef Palkovič, ředitel

VÍTĚZKY. Snímek zachycuje vítězky soutěže Miss dětského domova. FOTO/ ARCHIV

Karneval a diskotéka na Pěší

MUGLINOV/ Opět po roce jsme se 4. února sešli v tělocvičně ZŠ Pěší na tradičním karnevalu pro děti I. stupně a jejich mladší sourozence a kamarády.

Parádních masek se sešlo osmdesát a nejmladšímu účastníkovi nebyl ani jeden rok. Děti se báječně vyřádily při tanci i soutěžích a rodiče jim přitom fandili. Nechyběla ani bohatá tombola, o kterou se postarali rodiče dětí. Za to jim patří velké díky. Celým odpolednem děti provázela Eva Rastočná, k tanci hráli Lukáš Grygerek a Jakub Rastočný. O půl šesté jsme se s malými dětmi rozloučili, aby je o půl hodiny později vystřídali žáci II. stupně. Také se na nás přišli podívat žáci bývalé 9. třídy a na parketu to všichni parádně rozbalili. Akci pro děti připravily vychovatelky ŠD Petra Horská a Lenka Rastočná. Pomocnou ruku při přípravách podali taky chlapci a děvčata 9. ročníku. **(ph, lr)**

Fotbal - to je hra!

Slezská Ostrava/ Branka, fotbalista, fotbalista, druhá branka, fotbalista, míč, trenér, foul, velice nadějný fotbalista, další foul, přihrávka, útok, góóóóóó!!!

Tak přesně tohle bylo k vidění v sobotu 6. února 2010 v tělocvičně ZŠ Bohumínské, kde se konal SITA CUP – turnaj starších přípravků ve fotbale. Zúčastnilo se ho pět družstev tvořených chlapci (v turnaji hrála i 3 děvčata a výborně) ve věku 11 let a mladších. Jednotlivé týmy si zahrály v systému „každý s každým“, ale celková pořadí se určovala až v posledních dvou utkáních. Takže žádné ulévání, kluci si pořádně zaběhali. Naštěstí pro ně pořadatelé připravili občerstvení včetně oběda, a tak se mohla závěrečná utkání hrát v plné síle hráčů.

Boje o medaile se ale bohužel nezúčastnilo družstvo Sokola Koblov, kterému se ve skupině dařilo nejméně. Soubor o třetí místo mezi Slovanem Ostrava a Sokolem Vřesina skončil s výsledkem 2:0, vřesinští tak zůstali těsně za medailovými pozicemi. K finálovému utkání nastoupili chlapci z Biocelu Vratimov a ze Slavoj Rychvald. Pohár vítěze si zasloužené

vybojoval vratimovský tým, který vstřelil soupeři tři branky a žádnou neinkasoval.

Aby měli mladí nadějní fotbalisté tu správnou motivaci podat co nejlepší výkon, pořadatelé ocenili i nejlepšího střelce a brankáře turnaje a nej-

lepšího hráče každého jednotlivého družstva. Všem chlapcům přejeme do budoucna mnoho úspěchů, hromadu energie na získávání dalších pohárů a medailí a spoustu políček na jejich vystavení.

Klára Pollová

Muglinovská ZUŠ se může pochlubit

Další významný úspěch výtvarného oboru Základní umělecké školy v Ostravě-Muglinově

Ve dnech 31. 1. - 5. 2. 2010 se v Libereckém kraji uskutečnily Hry 4. zimní olympiády dětí a mládeže ČR. Před zimní olympiádou proběhla korespondenční formou doprovodná výtvarná soutěž s názvem „Sport / sportovní oděvy charakteristické pro moje město“ určená dětem. Porota ve složení ak. mal. Eva Kubínová, Mgr. Lenka Václavíková, Mgr. Jitka Paldusová a ak. sochař Jiří Dostál hodnotila celkem 64 prací ze čtrnácti krajů celé České republiky.

Moravskoslezský kraj získal v celkovém hodnocení výtvarných prací 6. místo, a to kresbou sedmiletého žáka ZUŠ v Ostravě-Muglinově Jonáše Smolky, který mimo jiné v letošním roce získal i v jiných soutěžích výborná umístění. 9. a 11. místo obsadili žáci též školy - Vojtěch Brabenec a Albert Hodina. Všem dětem přišel za Moravskoslezský kraj blahopřát Mgr. Pokluda, který ocenil jejich práci a předal žákům diplom a věcné dary. Vítězům srdečně gratuluji a uděluji jim pochvalu za důstojnou reprezentaci naší školy.

Mgr. Eva Pilařová, ředitelka školy

napsali jste nám

Vážený pane starosto,

chtěla bych pochválit a ocenit práci vašich zaměstnanců, kteří mají na starost úklid a čištění komunikací. Jedná se o četu z Kunčiček. I přes nepřízeň počasí byly díky nim velmi pěkně upravené cesty i chodníky a zejména pro naše starší občany to byla velmi potěšující skutečnost, kterou mnozí

oceňují. Ani já se nemusela brouzdat a přeskakovat chodníky a mohla jsem jít spokojeně po chodníku a nemuset se bát, že upadnu.

Jak jsem již řekla, uklizené komunikace si pochvalují hlavně starší občané, kteří se bez problémů dostanou třeba k lékárně nebo na autobusové a tramvajové zastávky.

Miroslava Majovská, Kunčičky

Zmizela garáž

HEŘMANICE/ Úkony trestního řízení pro přečin poškození cizí věci zahájili ostravští policisté. Dosud nezjištěný pachatel zbouřil garáž v Ostravě-Heřmanicích v době od 11.5.2009 do 8.1.2010. Čtyřiašedesátiletá majitelka nemovitosti vyčíslila škodu předběžně ve výši 56 550 korun.

Žena nemovitost zdědila po smrti manžela, který zemřel v září roku 2008. Garáž stála na svém místě ještě 11. 5. 2009, kdy na pozemku byla majitelka spolu se znalkyní, která vyhotovila znalecký posudek. Majitelka zjistila, že garáž „zmizela“ v době, kdy chtěla nemovitost prodat prostřednictvím realitní kanceláře. Poté, co dorazila na parcelu, kde stávala garáž, našla ji jen prázdné místo. Na pachatele přečinu poškození cizí věci pamatuje trestní zákoník trestem odnětí svobody až na jeden rok. **(sy)**

Turnaj v košíkové byl plný překvapení a nečekaných zvrátů

Pohár starosty si odnesli žáci z Bohumínské

SLEZSKÁ OSTRAVA/ Diváci bouřlivě fandí, aby podpořili své favorizované družstvo, hráči se navzájem povzbuzují, taktizují a dělají vše pro to, aby dosáhli co nejlepšího výsledku. Kdo by neměl rád dramatické zápasy?

Za zmi tělocvičny Základní školy Bohumínské se ve dnech 20. a 21. ledna 2010 konal tradiční turnaj v košíkové „O pohár starosty Slezské Ostravy“. A pokud jste v tento den procházeli kolem, možná jste naše sportovce slyšeli. Žáci základních škol předvedli za obrovské podpory diváků a fanoušků neuvěřitelné výkony a málokdo do poslední chvíle mohl tušit, jak se jednotlivá utkání budou vyvíjet.

První den turnaje se mezi sebou utkala tři družstva dívek. Pod dohledem kvalifikovaného rozhodčího zvítězily žákyně ZŠ Bohumínská, stříbrnou po-

zici obsadila děvčata ze ZŠ Chrustova a bronzovou družstvo ZŠ Pěší. Chlapci se druhého dne zúčastnili ve vyšší počtu, svůj basketbalový tým utvořila i základní škola Škrobálkova. Ta se také postarala o největší překvapení turnaje, když nad žáky ZŠ Chrustovy v drtivém závěru jejich společného zápasu vybojovala třetí místo. Nejvyšší příčku opět obsadilo domácí družstvo, ZŠ Pěší zůstala o pár košů pozadu, chlapci si tak odnesli diplom za druhé místo.

Zápasům přihlíželi starosta Slezské Ostravy ing. Antonín Maštálíř, místostarostové MUDr. Hana Heráková, Radomír Mandok a vedoucí odboru školství Mgr. Petra Nitková, kteří také předali ceny všem týmům turnaje. Během celého dvoudenního klání panovala skvělá atmosféra, účastníci si odnesli kromě pohárů i sladkou odměnu a snad i krásné vzpomínky.

Mgr. Radek Pollo, ředitel ZŠ Bohumínská

JAKO O ŽIVOT. Žáci základních škol předvedli za obrovské podpory diváků a fanoušků neuvěřitelné výkony. FOTO/ ZŠ BOHUMÍNSKÁ

Občanská heraldika zaujala

VŠUDE SAMÉ ERBY. Výstava o tom, že erby nejsou jen pro šlechtice, zaujala jak dospělé, tak i děti. (další foto na www.slezska.cz/fotogalerie, reportáž z vernisáže na www.slezskaostrava.tv)

SLEZSKÁ OSTRAVA/ Výstava o erbech a heraldice, kterou si mohli zájemci prohlédnout v útrobách Slezskoostrovské galerie od 6. do 29. února, se setkala s velkým ohlasem.

Připravila ji společně se Slezskoostrovskou galerií Hukvaldská heraldická galerie a návštěvníky měla seznámit se současnou tvorbou heraldických kreslířů z Čech, Moravy, Slezska i Slovenska. Příchozí se zde mohli dozvědět třeba to, že erby nepatří jen šlechticům, ale mohou si je opatřit i obyčejní lidé. „Je tomu již více než osm století, kdy si v období prvních křížových výprav

začali středověcí bojovníci malovat na své štíty symboly a znamení. Nevedly k tomu důvody estetické nebo dekorativní, ale především praktické. Těžké železné přilbice, které rytířům sloužily k ochraně hlavy, je dokonale chránily před ranami nepřítelů, ale jejich nevýhodou byl omezený výhled ztěžující orientaci v boji. A protože v bitevní vřavě byl problém rozeznat vlastního od nepřítelů, začali si válečníci své štíty označovat různými symboly. Tento způsob rozlišování se ujal a to už byl jen krůček k tomu, aby se tyto znaky začaly předávat v rámci rodiny a dědit z otce na syna,“ vysvětlil Ladislav Szijjártó z Hukvaldské heraldické ga-

lerie s tím, že erbovní symbolika se rozšířila do celé tehdejší křesťanské Evropy v takové míře, že na každém panovníckém dvoře měli svého odborníka – tzv. herolda, který se věnoval evidenci a způsobům ztvárnění erbů. Postupem času se ustálila pravidla a zvyklosti, podle kterých se znaky tvoří, popisují, určují a kreslí a vznikl celý vědní obor, který se erby zabývá.

Na výstavu se přišel podívat také Jaroslav Konečný. „Erby sbírám už více než třicet let, takže mě velmi zajímá, co uvidím ve vaší galerii. Určitě to ale bude stát za to,“ řekl před vstupem do galerie vítátní důchodce.

(sy)

Ples v Domově seniorů Kamenec

SLEZSKÁ OSTRAVA/ V Domově pro seniory Kamenec ve Slezské Ostravě se ve čtvrtek 11. února 2010 konal jako každý rok bál, který se tentokrát jmenoval Valentýnsko kloboukový ples.

Do vyzdobeného sálu přicházeli slavnostně oblečené dámy a pánové v kloboucích. Ples slavnostně zahájil pěvecký kroužek domova, který si nacvičil pět krásných písniček. Hudební produkci zajišťoval starý známý a všemi oblíbený pan Paluzga, který přítomně pobavil svým repertoárem písniček nejen pro starší generaci. Občerstvení připravila kuchyně a upekla také krásný patrový dort, který byl hlavní cenou v tombole. Vynikajícími čerstvými koblížky, šátečky a loupáčky, které všem moc chutnaly, přispěla sponzorská firma Hruška. Do bohaté tomboly přispěly firmy Hartmann, BELLA BOHEMIA Tena, Semileas a Euro mepro, takže téměř každý účastník plesu něco vyhrál.

Zeptali jsme se nejlepšího tanečníka pana Florčíka, který měl také nejkrásnější kovbojský klobouk, jak se mu Valen-

týnsko kloboukový ples líbil. „Bylo to bezva, dobře jsem se pobavil, já mám společnost lidí rád,“ řekl pan Florčík. Všichni účastníci plesu měli velmi dobrou náladu a těší se už na další akci, která se bude konat v březnu.

(kam)

O seniory se na Hladnovské starají skvěle

SLEZSKÁ OSTRAVA/ V domově s pečovatelskou službou (DPS) na Hladnovské ulici se pečlivě starají o seniory.

Pracovnice pečovatelské služby Blanka Galová a Jiřina Smolková a spolu s dalšími kolegy je nejen ošetřují, ale dodávají jim také tolik potřebnou lásku a humor. Už na první pohled je zřejmé, že nálada je v tomto zařízení radostná, protože sestřičky mají stále úsměv na tváři. A ten, jak známo, pomáhá a léčí.

Navštívil jsem pokoj, kde je upoutaná na lůžko už delší dobu paní Kukučová. Navštěvuje ji osmdesátiletá paní Rattinová, která je i v těch letech stále čiperná.

Děvčata z pečovatelské služby se o seniory starají opravdu moc dobře. Stří-

dají se na směny. V zařízení je lůžkové oddělení jak pro muže, tak pro ženy. Při své návštěvě DPS jsem zašel také za panem Aloisem Jurou, který je na vozíčku. Líbí se mu tady a na nic si nestěžuje. Prostě seniorům se tady líbí a jsou spokojeni se službou, kterou jim děvčata z pečovatelské služby poskytují.

Pro seniory je zajištěno také kulturní vyžití. Buď dopoledne, nebo odpoledne si procvičují paměť různými testy, sestřičky dbají také na to, aby si cvičením zdejší klienti zlepšovali motoriku horních a dolních končetin cvičením.

Lubomír Časnocha

LIDSKOST. Pracovnice pečovatelské služby Blanka Galová a Jiřina Smolková na snímku spolu s paní Kukučovou a Rattinovou. FOTO/ LUBOMÍR ČASNOCHA

Uzávěrka dalšího čísla Slezskoostrovských novin je 10. března 2010.

Ivan Titor – Igor Kitzberger

SLEZSKÁ OSTRAVA/ Dva věkově spříznění umělci – jeden malíř a druhý sochař – budou na jaře vystavovat ve Slezskoostrovské galerii.

Malíře Ivana Titora nemusíme ostravské veřejnosti dlouze představovat. Známe jej z četných úspěšných výstav v regionu a také z jeho pedagogického působení na Ostravské univerzitě. Těžiště jeho tvorby spočívá v touze proniknout pod povrch věcí. Odhaluje pozlátku konzumní společnosti a ukazuje traumata, která člověku způsobu-

je. Na jeho obrazech najdeme moderní jakoby nadpozemskou architekturu i expresivní zobrazení lidských figur. Sochař Igor Kitzberger je také spojen s Ostravskou univerzitou. Realizoval insignie pro její rektorát a dvě fakulty, zdravotně sociální a filozofickou. Na výstavě však uvidíme především jeho figurální práce. Budou to významné osobnosti, ale také abstraktní city a děje vyjádřené pomocí emotivně podaných postav se silným výrazem nebo symbolickými gesty. Slavnostní zahájení bude v úterý 9. března a výstava potrvá do 25. dubna 2010. (vv)

Ohlédnutí hrušovských seniorů za loňským rokem

Je to bezmála již dva roky, co se skupina rodáků a bývalých obyvatel Hrušova, kteří se již delší dobu pravidelně scházejí, dohodla, že založí občanské sdružení „Senioři Hrušov“.

Hlavní činností tohoto sdružení je pravidelně jednou měsíčně scházet se, slavit společně narozeniny, informovat se o dalších lidech z Hrušova, psát blahopřání Hrušovánům, kteří žijí mimo Ostravu, ať už v republice, nebo v zahraničí, navštěvovat starší spoluobčany, kteří jsou méně pohybliví, bohužel ale také chodit na pohřby. Mimo tyto činnosti chodíme také na vycházky. Loni na jaře jsme uskutečnili vycházku z konečné zastávky trolejbusu v Koblově cestou pod Landekem do hornického muzea v Petřkovicích. Další vycházka byla naplánována přes Komenského sady na ostravskou radnici s výstupem na radniční věž. Pro špatné počasí se však neuskutečnila.

Podzim předloňského roku a jaro loňského roku jsme věnovali přípravě a organizování už tradičního 8. setkání rodáků a přátel Hrušova, které od roku 1988 co tři roky pořádala generace současných osmdesátníků a lidí starších. I proto jsme se rozhodli převzít štafetu a v této tradici pokračovat. Poslední setkání Hrušovánů se uskutečnilo v sobotu 30. května 2009 v sále Kulturního domu v Petřkovicích. Této akce se zúčastnilo více než 320 lidí. Akce se konala za účasti starosty MOb Slezská Ostrava pana ing. Antonína Maštálíře a místostarostky MUDr. Hany Herákové. Přítomen byl také starosta Petřkovic, který zpočátku nevěřil, že se může sejít tolik „Hrušováků“.

Mezi zúčastněnými byli lidé tří generací, kteří žijí v Ostravě i mimo ni. Přijeli i Hrušováci ze zahraničí, z největší dálky – z Kanady – se jako tradičně dostavil prof. ing. Roman Šejnoha s manželkou. Na letošní setkání dorazila také momentálně nejnámější rodačka z Hrušova paní Marie Rottrová. Akce se přítomným líbila a k organizátorům nebyly vážnější připomínky, snad jen od těch, co se pro nedostatek místa na toto setkání nedostali.

Je až s podivem, že čím více se Hrušov likviduje, tím více mají jeho bývalí občané potřebu scházet se. Tato tradice může ještě dlouho pokračovat, protože se hlásí i mladší ročníky, které si už z Hrušova nemohou moc pamatovat. V neděli 31. května byla v hrušovském kostele sloužena mše, které se zúčastnili také naši členové.

V září sdružení uspořádalo dvě vycházky. První byla pěší túra z Koblova do Šilheřovic, při druhé se účastníci prošli Hrušovem, navštívili kostel a celou akci ukončili v koblovské pivnici. V Hrušově už totiž není kde se občerstvit. Mnozí naši členové zúčastnili i akcí pro seniory pořádaných městem Ostrava (v měsíci září - návštěva ZOO, návštěva muzea).

Chtěli bychom tímto poděkovat MOb Slezská Ostrava, především panu starostovi ing. Maštálířovi, vedoucí odboru školství paní Mgr. Petře Nitkové za finanční i materiální podporu naší činnosti a tiskové mluvčí a redaktorce Slezskoostrovských novin paní Mgr. Marii Stypkové za propagaci. Všem pracovníkům MOb Slezská Ostrava, ale i všem čtenářům Slezskoostrovských novin přejeme pevné zdraví a mnoho šťastných dnů.

Za občanské sdružení „Senioři Hrušov“ jednatelka Zdeňka Dudková

Stalo se před sto lety v Polské Ostravě

Píše se rok 1910 a lidé ve Slezské (tehdy Polské) Ostravě se zřejmě stejně jako my těší na jaro. Žijí svými každodenními radostmi i starostmi, které se, jak patrně z dobového tisku, nijak zvlášť neliší od těch dnešních. Nahlédneme proto společně do Ostravského denníku a Ostravských listů a připomeňme si, o čem se tehdy v březnu psalo.

Útulek lupičů v Muglinově

Donesli jsme zprávu, že mezi Salmou a Michálkovicemi byl přepaden několika dareby beze vší příčiny horník Vojtěch Kala. Surovci horníka obrali, stloukli a uprchli. Polsko-ostravská policie zahájila po lupičích pátrání v Muglinově v jistém malém domě za okolností skutečně zvláštních. Když policie vnikla do jedné světnice onoho domku, kterou měla najatou jistá Václavíková, na první pohled neshledala nic zvláštního. Václavíková tvářila se nevinně. Divila se, že policii vedla stopa po darebáckých až k ní. Ostatně chce-li policie, tož ať se přesvědčí sama, že u ní není ničeho z těch, po nichž pátrá.

A skutečně – police neviděla nic nápadného. Na podlaze leželo několik slamníků a na těch spaly klidně dvě

strážníci na to, že chrapot ozývá se zpod slamníků. Děvčata musela vstát, slamníky byly odstraněny – a k velikému překvapení policistů – ukázaly se v podlaze dveře vedoucí do zvláštního sklepa. Dveře byly otevřeny a ve sklepe nalezeni čtyři vagabundi, které policie hledala. Spali. Byli ovšem ze spánku probuzeni. Policie je zatkla a zjistila v nich tuláky: Jos. Chvojeckeho, Petra Jendřejka, Frant. Durčáka a Jos. Kliča. Tito darebové přepadli horníka Kalu. Každý z nich byl už několikrát trestán. Darebové práce se štítily, potloukali se po lesích a polích, živili se přepadáváním a olupováním pokojných chodců.

Děvče za bílého dne smrtelně pobodáno

Vzrušující případ udál se na Polské Ostravě u Jámy Michálky.

Slečna M. Zdobinská, šička u pí. Kašparové v Mor. Ostravě, ubírala se v sobotu v poledne domů. Zdobinská bydlí u lesa. Když byla asi 200 kroků vzdálena od obydlí, přikročil k ní v lese neznámý muž, uchopil ji za ruku a táhl ji do lesa v úmyslu znásilnit ji. Děvče se zoufale bránilo. Objalo strom, aby ji nemohl útočník do lesa odvléci a počalo volati o pomoc. Surovec marně snažil se děvče od stromu odtrhnouti. Vytáhl proto z kapsy nůž a bodl silně děvče do zad. Děvče vykřiklo a padlo po chvíli do bezvědomí, z něhož probralo se teprve po několika hodinách. Výkřik přepadené dívky slyšela její sestra. Vyběhla ze stavení ven. Surovec strčil svůj nůž do kapsy. Sestra přepadené zvedla kámen, jímž se chtěla bránit, kdyby neznámý chtěl také na ni podniknouti útok. Za chvíli přispěchal na místo také bratr přepadené. Surovec stál několik metrů od krví potřísněné dívky a pravil, že ji neporanil on, ale jeho kamarád, který zmizel v lese. Poraněná však označila jej za pachatele, načež neznámý rychle v lese zmizel. Příklad neobvyklý i v kriminální kronice ostravské byl ovšem oznámen policii, která po útočníkovi doposud

marně pátrá. Vrah dle udání poraněné vyhlížel jako třicetiletý zámečnick. Bude nutno, aby policie nasadila vše k vypátrání zhovadilce.

Na Záměstí vyrostl činžák

Stavební ruch na Polské Ostravě také je letos patrnější než kdy jindy. Na Záměstí vystaví pan Bindáč letos třípatrový činžák, hned naproti němu projektuje podobný činžák jeden polsko-ostravský izraelita. Také kolem zámků začne se s přestavbami menších domků na větších.

Porodila v kostele

V přívozkém kostele porodila v těchto dnech jistá dívka z Frýdlantu dítě, jež za krátko zemřelo. Dotyčná byla před krátkem rodiči vyhnána z domu.

Nemrava láká školačky

Nějaký nemrava potuloval se v minulých dnech po Ostravě a okolí. Pozorovali jej, jak láká k sobě školačky, na štěstí ale vždycky podařilo se překazit pokus o spáchání nemravného činu. Dotyčný je slušně oblečený a vypadá jako nějaký soukromý úředník. Napsledy lákal děvčata v parku novostřelničním. Chodcové podnikli na něj hon, ale dotyčný jim uprchl. Četnictvo po nemravovi horlivě pátrá. Dokud jej nelapne, pozor na děti!

Ostravsko frýdlantská dráha

šetří na všech stranách – na světle, na topivu, na vozích atd. Pro cestující třetí třídy, myslí páni, jsou dobré vozy, budované někdy v letech padesátých, podlahou vidět koleje, se stropu příšlí, kape jako z okapu, okna nedoléhají. Co horšího, dráha neosvětluje dostatečně nádražní budovy a přechody k nim. Tak např. večera večer jistá společnost dobré půl hodiny marně hledala nádraží ve Kunčičkách! Odbočka od silnice nebyla osvětlena ani jedinou lampičkou, společností ji přešla bez povšimnutí a když na ni pak vzpomněla, nebylo jí. A společnost šla z Vel. Kunčiček pěšky, ovšem notně hubující na špársystém na famošní ostravsko-frýdlantské dráze.

Zázračný doktor

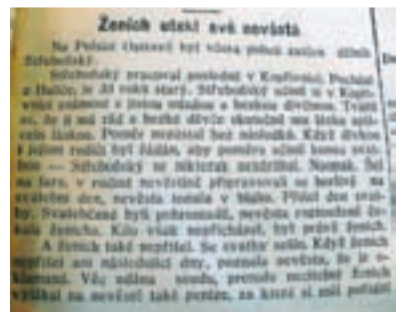
Zázračný lékař Švidrnoch, jemuž v Koblově pšenice nekvetla, nesměl „léčiti“ pruské poddané – vystěhoval se do Kačic ve Slezsku. „Robotnik Slaski“ po

zásluze popsal činnost tohoto fušera a upozornil naň úřady. Ale Švidrnoch, který se u nás stal lékařem Svazu polských lékařů ve Slezsku, se nedal.

K železničním krádežím na Ostravsku

Jak jsme již před časem oznámili, mariánsko-horskému četnictvu po delším pátrání padla do rukou tlupa obratných železničních zlodějí. Nyní dodána soudu i pozůstalá corpora delicti, mezi nimi dvě stůčky kanafasu, několik balíčků ruhovaných a černých dámských punčoch, dále čtyři dětské trikoty, obleky, boty, rámce na fotografie, rychlovařič, velký cestovní kufr, 2 pětikilové bedničky hrozinek,

analfabeta. Sociální postavení listonošů ostravských stálo by za zvláštní úvahy. A pan nadspráve? Nedbá oprávněných stesků občanstva. Teprve

nyní, když noviny oznámily dosud nevysvětlitelnou ztrátu peněžního dopisu s 15.000 markami, snad bude našim žalobám poskytnuto sluchu.

Hrušovský komandant si dělá, co chce

Komandant hrušovské policie Wrbka, jak se zdá, má neomezenou moc a vláde v Hrušově, jak se mu uráží. Tak např. 13. dubna žádal na radnici hrušovské jakýsi majitel kolotoče, aby směl přes noc zůstat na soukromém pozemku, náležejícím p. Mayerhofrové, kteréžto pozemky má ve správě pan Leopold Hurník. Pan Hurník svolil, ale pan Wrbka zakázal. Jsme zvědaví, má-li komandant hrušovské policie od pana starosty vůbec takové právo, anebo jedná-li o své újmě. Jestli nejednal v intencích ob. představenstva a na základě jisté plnomoci opravdu neobmezené, jest zapotřebí, aby slavné obecní zastupitelstvo konečně p. Wrbkovi povědělo, jak daleko sahá jeho moc. Nám se však zdá, že p. Wrbka chce, aby všechny atrakce nacházely se v přímé blízkosti hostince p. Willerova. Proč, to hádat nechceme. Dříve na pozemku p. Mayerhofrové zábavní podniky bez závady umístěny bývaly, najednou ale pryč s nimi. To je přece jen trochu nehorázné. Smí pan Wrbka o své vlastní újmě nařizovat, co chce? Nebude naposledy o příštích volbách hrušovským burmistrem?

(pozn. redakce: texty jsou upravovány minimálně, proto v některých z nich najdete podle současně platné gramatiky a stylistiky chyby)

ženštiny. Jedna z nich byla dcera Václavíkové, v druhé, kterou později odvedla muglinovská policie, byla zjištěna prostitutka Pastrňáková. Policisté zahleděli se na spící děvčata a to najednou uslyšeli podezřelý chrapot. Zprvu nebylo možno zpozorovati, odkud chrapot se ozývá. Později přišli

Úmrtnost kojenců. (Dokončení).

V Haliči degenerace hraje ne nejmenší úlohu pokud se týče úmrtnosti kojenců, pro Slezsko platí totéž, neboť tam největší úmrtnost kojenců zaznamenává obyvatelstvo polské. Jest to mluva suchých cifer, pro naše poměry tak velice příznačná. Zajisté, že každý humánní člověk chce v tomto ohledu nápravu, proto neškodí i trochu té suchoparnosti.

Počet porodů v jednotlivých zemích a létech byl následující (počet průměrný):

	manželských		nemanželských	
	1881—85	1901—05	1881—85	1901—05
Čechy	186.449	184.150	26.602	25.867
Morava	74.820	78.630	7.350	8.257
Slezsko	19.130	24.881	2.031	2.560
Halič	229.543	286.666	37.418	33.366

V celém Rakousku bylo porodů (průměrně) v l. 1881—1885 celkem 736.871, v l. 1901—1905 na 832.120 manželských; nemanželských porodů bylo v l. 1881—1885 celkem 124.925, v l. 1901—1905 pak 122.458. Úbytek manželských i nemanželských porodů vykazují Čechy, Halič pak porodů nemanželských.

Největší počet porodů v létech posledních r. (1901—1905) vykazují Halič (286.666), Čechy (184.150) a Dolní Rakousy (73.926). Toto jsou porodů manželské; nemanželských porodů bylo nejvíce v Haliči (33.366 v těch samých letech) v

(z dobového tisku – březen 1910 – Ostravské listy, Ostravský denník – Archiv města Ostravy)

Stranu připravili ve spolupráci s Archivem města Ostravy Marie Stypková a Karel Slíva

O Landeku trochu jinak

Kopec nad soutokem řeky Ostravice a Odry je plný tajemství

PANORAMA. Panorama von der Landecke - litografie W. E. Knippela z roku 1850 (z publikace Landek - svědek dávné minulosti. Ostrava: Librex, 1996, str. 8-9).

KOBLOV/ Jak jsem již psala, Landek je místem – zapomenutým koutem země, které má svou krásnou minulost a s tím spojené mnohé pověsti.

Kopec, který vyrůstá nad soutokem řeky Ostravice a Odry, je sám o sobě plný tajemství. Je spojen nejen se světem a bájemí o vodnicích, kteří lidem v přilehlém Koblově buď pomáhali, nebo je naopak trestali za jejich neobdobné činy, nebo se světem rusalek a víl, mizících ve vodách řeky Odry. Je spojený také s tajemnými poklady, ukrytými v hlubinách kopce, ke kterým je normálnímu smrtelníkovi zamezen přístup. Tyto landecké poklady a ztracené bohatství jsou střeženy mnohými nadpřirozenými bytostmi, které po staletí až doposud čekají na své vysvobození. Marrně. Není tedy jen tak jednoduché procházet se landeckým vrchem z koblovské strany – můžete se zde setkat nejen s velkým bílým zakletým psem, nesoucím v tlamě klíče od landeckých pokladů, ale také

s landeckou paní, projíždějící se na koni, z jehož nozder šlehají plameny. Na jaře zde můžete spatřit bílé květiny, vyrůstající z trávy na Landeku – jinak zakleté slzy nešťastné dívky, která byla unesena posledním landeckým rytířem a která se ani po jeho smrti nevrátila domů a marně čekala na jeho návrat. Příznačné je, že tyto kvítky pokrývají landecká zákoutí pod vzrostlými stromy zrovna v měsíci květnu, v čase lásky. Poklady na Landeku se otvírají také na Velký pátek. Je to však velice nebezpečné, jak také vypráví pověst o koblovské ženě a otevřené skále k pokladům. Tato žena nedošla na bohoslužbu do nedalekého hrušovského kostela právě v tento velkopáteční den – skála se před ní otevřela a ona zapomněla i na své dítě, které ve skále odložila a se zlatem v náručí ze skály vyběhla. Celý rok pak truchlila pro své dítě, za kterým se skála zavřela. Našla je tam až příštím rokem o Velikém pátku, kdy pochopila, v čem vlastně její poklad spočívá. A zlato a drahé kamení to pro ni již ani náhodou nebylo ...

Landek je spojen nejen s bájemí a pověstmi, ale také se skutečnými životními příběhy, které měly mnohdy tragický nádech. Pod skálou na Landeku se ukrýval na počátku šedesátých let vrah mladé dívky, který byl později chycen a popraven. A začátkem 20. století zde ukončili svůj život dva mladí lidé z Koblova, kteří se pod landeckými stromy z nešťastné lásky zastřelili.

Kopec Landek tedy pamatuje mnohé. Vždy, když se na něj dívám z koblovského mostu a přemýšlím o jeho tajemstvích (a možná i různých zakletých bytostech, kterých je plný) a při pohledu na plynoucí řeku Odru, napadají mne slova dávné písničky, zpívávané mou tetičkou:

*Pod Landekem teče voda,
voda smutkem kalná,
však není lásky v tomto světě,
co by byla marná.*

A jsem ráda, že žiju zrovna tady a teď.

Miriam Prokešová

Seidlerovo nábřeží ve vzpomínkách

SLEZSKÁ OSTRAVA/ Je to už skutečně dávno, kdy jsem tudy chodívala. Netvrdím, že vše bylo skutečně přesně takové, jaké je to v mých vzpomínkách.

Vědoma si toho, že by mohlo dojít i k omylu, obrátila jsem se na svou dlouholetou přítelkyni paní Jiřinu Jirotkovou. Je to dcera manželů Jirotkových, majitelů tehdejšího závodu Elektro Jirotky.

I když Jiřka už několik let žije v Praze, k slezskoostravským patriotům rozhodně patří. Zalovila hluboko ve své paměti... a s ochotou a precizností vytvořila svou vzpomínku na dnešní Seidlerovo nábřeží. Pojdme tedy společně zavzpomínat na časy, kdy dnešní Seidlerovo nábřeží lemovala řada domů. Projdeme Říšský most a kolem spojitelný přijdeme až ke kinu Palace. Přímo v objektu spojitelný byla trafika u Pěntky a kadeřnictví pana Kubíčka. Vedle pak bylo řeznictví Odon Stejskal. Restaurace U Rudolfa patřila dvěma sestrám a bratrovi. První místnost byla pivnice, v další místnosti byl dlouhý stůl, u něhož se pravidelně scházeli tarokáři a šachisté. Nad stolem visel netopýr. „Stolová společnost u Rudolfa Sl. Ostrava“ – to byl přesný název na jejich razítku. Zvláštností tohoto spolku bylo, že každý člen měl vedle svého jména název ptáka. Jiřčin děda – pan Jakub Stejskal – byl také členem této společnosti a byl kos. Ředitel školy pan Rychtarský byl racek chechtavý. Dále tam byli špaček, holub poštovní, krahujec, tetřev, dudek kadeřavý, žluva zelená, bažant zlatý, kavka, chocholouš a takto jsou i podepsáni všichni pánové na krásně vázaném blahopřání k padesátinám

a pětadesátinám pana Jakuba Stejskala. Jiřka mi slíbila, že až zase někdy přijede do Ostravy, tato blahopřání mi ukáže. Tato ptačí společnost měla také své pivní džbánky a značkové tácky. Pojdeme-li dále ke kinu Palace, měla tam krámk s galanterií a výšivkami paní Svitalová. Vedle byl malý obchůdek obuvníka Sršné a brašnářství pana Hetenbergera. Jdeme dál a jsme u cukrárny Pavlická. Pamatuji si, že v místnosti, kde se sedělo u sklenice sodovky, bylo takové příjemné šero – to se tam poslouchala ta sladká něžná slovíčka. A jaké obchody stály na dnešním Seidlerově náměstí ještě? Byla zde prodejna zeleniny, kloboučnictví paní CISOVSKÉ, malé řeznictví pana Jacha, cukrárna Votoček, květinářství paní Stavělové, drogerie pana Svobody, potravinářství pana Srostlíka, ale také pohřební ústav a cukrárna Hališka, kde se prodávaly jen bonbóny a oplatky. Nechyběla ani malá trafika paní Černé. Ve stejném domě bylo také Elektro

Jirotky. V dalším domě byl velkosklad Zádruha, pak byl malý trávníček a za ním kino Palace.

A u Říšského mostu naproti spojitelný stála Barochova lékárna. Na druhé straně Seidlerova nábřeží byla drogerie Weber. Naproti cukrárně paní Pavlické byly Potravinářství pana Rady. Šlo o židovskou rodinu. Měli dceru Liu, která byla Jiřčinou dobrou kamarádkou. Oba rodiče zahynuli v koncentráku. Naproti drogerie a elektra stálo čalounictví pana Trubáka, nad ním pak sklenářství pana Hoška. Protože si myslím, že prozradit na téměř osmdesátiletou ženu nějakou tu malou lumpárničku je na místě, činím tak teď. Říkáš, Jiřko, že je to už dávno, kdy sis v těchto místech, o kterých píšeš, hrávala na schovku a chodila s partou zlobit domovníka ve Špačkových domech pana Zástěru. Zazvonili jste mu na zvonek a pak hajdy pryč. Kdopak z nás takové lumpárničky v životě nedělal?

Emilie Pazdíorová, Zdenka Jirotková

VZPOMÍNKY. Ulice, na kterou vzpomínají v článku jeho autorky a která lemovala dnešní Seidlerovo náměstí, je na snímku vlevo směrem dozadu hned za budovou bývalé spojitelný za Sýkorovým mostem. Ta stojí dodnes. FOTO/ ARCHIV

Slezská má určitě co nabídnout

O Landeku se zmiňuje ve svém článku v Ostravské radnici s názvem Tajuplná krása z vrchu Landek také paní Jana Prchalová, pracovnice Archivu města Ostravy.

Píše zde o výhledu z Landeku nad soutokem řek Ostravice a Odry, který leží v těsném sousedství tzv. Jantarové stezky od Baltu po Středozemí, a protože dosahuje nadmořské výšky 281,5 metru, je zde možné pozorovat panoráma města Ostravy i vrcholky Beskyd, které je obepínají. Zmiňuje se tedy také o té části Landeku, která patří do katastru obce Koblov a která přináležejí k Slezské Ostravě a je tudíž pro náš Slezskoostravský obvod důležitá.

Opravdu, na tuto lokalitu se často zapomíná a zmínky o Landeku jsou většinou jen v souvislosti s Petřkovicemi a s hornickým muzeem. A je to škoda. Toto místo je historicky zajímavé právě svoji polohou a výsledky prováděných výzkumů. Vede zde cestička vhodná jako stezka pro cyklisty i pro pěší a s ohledem nejen na historické, ale také přírodní zajímavosti by mohla být pojata jako Naučná stezka. Určitě by zde mohlo být opět dobré výletní místo pro odpočinek nejen pro občany Koblova či Slezské, ale i pro návštěvníky Ostravy a turisty z jiných končin naší země.

Určitě je takovýchto zajímavostí v našem slezskoostravském obvodu více a mohly by být pojaty jako vklad pro postup Ostravy do dalšího kola v kandidatuře na titul Evropské hlavní město kultury 2015.

Jen letmo připomínáme: Slezskoostravský hrad, radnice, halda Ema, brownfields Bezruč s těžní věží a strojnami jako technické památky, Trojické údolí a k tomu Naučná turistická stezka Adolfa Podroučka ve spojení i se ZOO, dále Koblovská jezera a okolí Antošovic s přilehlou dálnicí, která umožní více přiblížit Slezskou. A toto vše spojuje boha-

tá síť cyklostezek podél obou řek, Ostravice i Odry, které se stanou v nejbližší době mekkou milovníků vody – vodáků. Dále je možné k tomu připojit i sakrální památky - kostely a kapličky s jejich rolí v novodobých dějinách nejen jako pastorační místa, ale také centra kultury a výchovy s ohledem hlavně na sociální skupiny občanů. Slezská má tedy jistě co nabídnout a je jen na nás, abychom na to nezapomínali.

Pokud někdo z občanů některá vhodná místa, stavby či kulturní činnosti objeví, může je předat do redakce našich Slezskoostravských novin. Budeme jen rádi.

Ing. Jiří Šárek, PhDr. Miriam Prokešová

Za temných nocí

Miriam Prokešová

Za temných nocí u řeky Odry vodník si zpívá v keřích i v květinách a blízké domky topí se v tmách

za temných nocí u řeky Odry voda si zpívá v dešti i v tmách pobledlé víly se skřítky tančí tam v zahradách

za temných nocí u řeky Odry dešť si zpívá ve stromoví i v korunách voda se rozlévá

víly se choulí noc usíná dešť si zpívá vítr kvílí

vodník na skále se tiše modlí

a řeka sílí

VZÁCNOST. Středověká keramická hračka - rytíř na koni, patrně z 13. - 15. století, naleziště z okolí hradu na Landeku (z publikace Landek - svědek dávné minulosti. Ostrava: Librex, 1996, str. 53).

FOTO/ REPRO

Tradiční knihovnická akce

Blíží se březen a s ním spousta akcí zaměřených na čtenáře a čtenářství. Ostatně celý březen bude tentokrát nazván „měsícem čtenářů“, takže knihovny velice rády uvítají všechny nové zájemce o přihlášení, o práci s internetem, o účast na akcích.

Knihovny jsou tu pro občany, pro jejich vzdělávání, poučení i zábavu. Dnes chcí však zmínit zejména akci pro nejmenší a nejčerstvější čtenáře, pro prvňáčky, kteří od září již zvládli základy čtení a pronikli do jeho tajů a jistě již rádi sami odvážně sáhnou po knize. V knihovnách v Muglinově, v Kunčičkách a v Heřmanicích je velmi rádi uvítáme v týdnu od 8. do 12. března během půjčovny doby, kdy se budou moci za doprovodu alespoň jednoho z rodičů zdarma přihlásit do knihovny, dostanou malou pozornost na památku a budou se moci porozhlédnout po knihovně, seznámit se s knihovnicemi a samozřejmě si vypůjčit knihy a časopisy. Spolu s rodiči zjistí také, že knihovna jim prostřednictvím plakátů ve vstupní chodbě nabízí během každého měsíce spoustu výtvarných

dílů a vědomostních akcí, a zaleží pak již jen na nich, které aktivity si vyberou a zúčastní se jich. Určitě budeme velmi rádi, když se spolu se svými malými čtenáři přihlásí i jejich rodiče, případně prarodiče, protože i dospělí si v naší nabídce beletristických i naučných knih a časopisů jistě vyberou. Tak tedy, prvňáčci, nespomeňte: v týdnu od 8. do 12. března v knihovnách na Hladnovské ulici v O. – Muglinově, na ul. Holvekově v O. – Kunčičkách a na ul. Vrbické v O. – Heřmanicích Vás budeme s radostí očekávat!

Půjčovny doby

Hladnovská 49, O. – Muglinov: pondělí a čtvrtek: 9:00 – 12:00, 13:00 – 18:00, úterý a pátek 9:00 – 12:00, 13:00 – 16:00

Holvekova 44, O. – Kunčičky: úterý: 9:00 – 12:00, 12.30 – 17, čtvrtek 9:00 – 11, 11.30 – 15:00

Vrbická 133, O. – Heřmanice: úterý: 8:00 – 11.30, 12 – 17:00

Přijďte na Šnicelfestival do Kunčic

KUNČICE/ Velké vlakové nádraží nebo zakouřený Arcellor Mittal se vybaví většině z nás při vyslovení místního názvu Kunčice. Zdá se ale, že k těmto dvěma pojmy brzy přibude – v pozitivním slova smyslu – restaurace Sokolovna. Ta se totiž stává stále vyhledávanějším místem pro lidi, kteří se chtějí dobře najíst.

Objekt kdysi patřil Baníku Ostrava, ve vedlejším sále trénovali mladí judisté Aikido. V budově se scházela mládež a konaly se zde plesy. Když se judisté odstěhovali, sál začal chátrat. „Samotná restaurace byla při mém nástupu zcela nezařízená a musela se proto celá zařídit,“ řekl majitel Martin Mrázek s tím, že tamní kuchyně žádnou tradici neměla

a lidem byly nabízeny jen dovážené pokrmy. „Časem sílila poptávka po podávání kvalitnějších obědů, a proto jsem se rozhodl začít s přípravou dvou druhů denního menu. Polévku a hlavní jídlo jsme začali podle výběru nabízet za 58 korun. Později přibyla minutková kuchyně, kterou jsme dále rozšířili o několik specialit připravovaných v bramborákovém těstě,“ dodal Martin Mrázek, který za dobu svého působení v restauraci upravil ceny pokrmů pouze jednou, a to o 10 procent na nynějších 64 korun.

Před čtyřmi lety zde začali provozovat připravovat gastronomické akce. Uskutečnily se zde Dny slezkostravské, valašské, americké nebo mikulášsko-čertovské kuchyně, nechyběly ani Dny Švejkovy kuchyně. „Nejúspěšnější akce s názvem Vepřová kolena a Šnicelfestival jsme dokonce několikrát opakovali. Posledně jmenovanou

akci zopakujeme 26. března. Návštěvníkům nabídneme několik druhů řízků z různých druhů masa,“ prozradil Mrázek a připomněl, že v létě několikrát úspěšně připravovali speciality na dřevěném uhlí v zahradní části restaurace.

„Na takových letních akcích nabízíme dětem zmrzlinové poháry zdarma a pro dospělé čepujeme některá speciální piva z nabídky nošovického pivovaru,“ doplňuje majitel s tím, že ve spolupráci s Úřadem městského obvodu Slezská Ostrava proběhly začátkem letních prázdnin akce k ukončení školního roku. **PR**

KDE SE DOBRĚ VAŘÍ, TAM SE... Restaurace Sokolovna v Kunčicích je stále vyhledávanějším místem. A není divu. Vždyť se tady nejen dobře vaří, ale majitel se snaží „rozšířbat“ v Kunčicích společenský život.

FOTO/RADOMÍR MANDOK

GYNEKOLOGICKO-PORODNICKÁ AMBULANCE

MUDr. Martin PETZEL, Ph.D.

SupraGyn

- ☑ zahájení provozu 1.3.2010
- ☑ přijímáme nové pacientky

OBJEDNÁVKY ☎ 596240438 ✉ ordinace@supragyn.cz

www.supragyn.cz 📍 Michálkovic 189, Slezská Ostrava

Zavedli jsme novou službu pro zákazníky lékárny Heřmanka v Ostravě Heřmanicích. Jedna se o možnost placení platební kartou **VISA, MASTERCARD, MAESTRO, DINERS CLUB a JCB**
Adresa lékárny: **Koněvova 100a, 713 00 Ostrava Heřmanice, Mgr. Jiřina Pilná**

Pranostiky na březen

Březen - za kamna vlezem.
Březenové slunce má krátké ruce.
Jestli březen kožich stáhl, duben rád by po něm sáhl.
Březenový sníh zaorati jest jako když pohnojí.
Březen bez vody - duben bez trávy.
Hřmí-li v březnu, sněží v máji.
Mlha v březnu znamená za sto dní bouřku.

V Petřkovicích vyrůstá apartmánový dům Landek

PETŘKOVICE/ Slunné bydlení v blízkosti Národní přírodní památky Landek. I nejmenší dvoupokojové byty tady mají 88 metrů čtverečních. Dům plný služeb blízko centra Ostravy. Zdravotní středisko s ordinací zubního a praktického lékaře, obchod, restaurace, kadeřnictví a sociální služby, včetně školky pro seniory – to všechno nabízí Apartmánový dům Landek, komplex moderního a klidného bydlení se zaměřením na aktivní obyvatele a generaci třetího věku.

Společnost THERM vamo, která je investorem projektu, dala důvěru Petru Lichnovskému a pověřila ho vypracováním architektonické studie a dalších stupňů projektové dokumentace a inženýrskou činností. Petr Lichnovský už dříve stál u zrodu významných projektů jako Lázně Čeladná nebo Apartmánový dům Lara, oceněný hlavní cenou v soutěži Stavba Moravskoslezského kraje 2007. Apartmánový dům Landek je však projekt, který v České republice nemá obdoby.

(více informací na www.adlandek.cz) **PR**

PŘEDNÁŠKA NA TĚMA

DOMÁCÍ HOSPIČOVÁ PÉČE A JEJÍ SPECIFIKA

24. BŘEZNA 2010, 16.00 - 18.00 h

MÍSTO Galerie knihkupectví Librex, Smetanovo náměstí 8, Ostrava

CÍL Seznámit širokou veřejnost s problematikou domácí hospicové péče
Otevřít a přiblížit sítnu umírání v domácí prostředí
Představit poskytovatele hospicové péče Mobilní hospic Ondříček, s.p.a.

PŘEDNÁŠEJÍCÍ MUDr. Dagmar Palasová, lékař - paliativní medicína
Bc. Bronislava Husová, DiS., vrchní sestra MH Ondříček
Bc. Radka Adamcová, sociální pracovníce MH Ondříček

HISTORIE PRINCIPY PORADENSTVÍ
VSTUP ZDARMA

podpořte svou vůlečinnou práci slyšením o přednášce: www.mobilnihospic.wz.cz

Zaplaceno státem a výrobcem. Stačí jen **umýt**.

A++

ENERGY OKNO

OKNA DECPALST (ENERGY OKNA) JSOU IDEÁLNÍ **PRO DOTACE**

NYNÍ NAVÍC SE SLEVOU AŽ **50 %**

Máme pro vás důležité informace, jak úspěšně získat dotace!
Stavte se u nás. Sdělíme Vám podrobnosti.

dp DECPALST®

OSTRAVA - Vítkovická 3299/3A, +420 597 454 702, e-mail: ostrava@dec-plast.cz
HAVÍŘOV - U Stromovky 34, +420 596 812 032, e-mail: havirov@dec-plast.cz
PŘÍBOR - Místecká 286, +420 556 720 250-2, e-mail: pribor@dec-plast.cz
KRNOV - Revoluční 42, +420 554 610 175, e-mail: krnov@dec-plast.cz

www.decplast.cz